ütles meile woolawa silmapisaratega: „Mitmeid surejaid, nende hulgas ka niisuguſid, kes oma suure wagaduse pärast tutawad olid, olen ma oma ammeti kohuse järel palwe ja püha õhtusööma annetega siit ilmast saatnud; aga ial weel ei näinud mina üht nii südantmurdliku ja ühtlase suurekombeliku risti-usu wõitu surma üle.“ Üks teine neist Keisri surma juures olijatest lisas peale: „Kui wõimalik oleks olnud, mõne tunni eest üht inimest Tema kambrisse wia, kes ial Jumala ja tema ettewaatuse peale ei olnud uskund, ka se oleks kui kristlane sealt äraläinud.“

Meie ei taha ommetegi seisma jääda nende eeskäikide ja sündind asjade juures üksi, kelles Keiser Nikolai hinge ettewõtmiste ja liikumisepõhjuse puhtus Tema elu wiimastes pääwades ja tundides nii selgest ennast peegeldas. Weel troostirikam on meile teadaw, meie lugejatele aga ja kõigile isamaa liikmedelle näidata, kuda Tema sees seisuguſed tundmuſed, seſugune hinge puhtus igal aeal nisamasuguſed olid olnud. Sellele tõtenduseks saago siin lühidelt mõnda Tema wiimseſt seaduseſt kuulutud, kelleſt ülemal nimetasime.

Se wiimne seadus on hakatuseſt kunni otsani weel 1844mal aastal Keisri oma kääga kirjutatud ja 4mal Mai kuul, taewaminemise pääwal, kuda Tema ise kirja lõpetuſel, oma allakirjutuſe al tähendab. Ühtlase on seal tähendatud, et Tema, ehk se kül

wiimse seaduse eeskiri (Concept) on, siiski „palub“ kõik selle paberi sõnade järele täita, kui Tema mitte enam ei peaks jõudma ühte puhtakirja walmistada. Seda wiimist seadust lugedes, jääme kahewahele, mis eram neis igas sõnas awaldatud, ehk paremine ütelduд hingawates tundmustes tuleb imestada: kas suguisa kõigisse ühtlikudesse abikaasa ja laste põlwe sisseminewad õrna eesmurekandmist, ehk leegitsewa armastust isa-maa ja selle auu peale, ehk wiimaks kristliku alandust ja kõrgust.

Peale seda kui Keiser oma „wiimseд soowimiseд“ kristlikul kombel „Isa, poea ja püha waimu nimel“ alustanud, ütleb Ta pikemalt:

„Sel 21mal Juunil 1831 aastal kirjutasin mina, „Koolera tõbe hakatusel, kiirelt minu wiimseд soo„wimiseд. Ommetegi ei ole mite üksnes helde Ju„mala meele pärast olnud, kõiki Meie selle aeast „sugulõsa elusse jätta, waid on Tema õnnistuse „läbi weel rohke pealekaswamine tulnud. Need õn„nelikud juhtumiseд tahtwad osalikust muudmisi minu „algmistes kinnitustes, mispärast tarwilikuks arwan, „järeltulewas minu wiimseд soowimiseд ülespanna.“

Wiimse seaduste I. tük on täielikul seespeetusel Selle päralt, kes kõige nüüd Jumalas hingawa Keisri elu aeal Tema südames esimest paika kinnipidas, riigiwalitseja kohusetruuse kõrwas Wenemaa wasta. Pärast seda kui Tema kõiki liikumata, Keiserina Aleksandra Weodorowna pärisoma nimetand,